

JESÚS DONA VIDA, NO ENS LA PREN!

El títol d'aquesta reflexió me l'ha suggerit l'evangeli d'aquest diumenge, conegut popularment com el del Bon Pastor. Jesús se servia d'imatges ben populars del seu temps per presentar-se. Una de les imatges vives d'aquella època era la del pastor amb el seu ramat. A Israel, des de sempre, era conegut l'ofici de pastor, que cuidava i guiava el ramat. Avui només veiem ramats quan anem a la muntanya o en reportatges de televisió.

«Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir» és una de les expressions que fa servir Jesús per explicar la seva missió. També subratlla que ell és el pastor del ramat i que les ovelles reconeixen la seva veu.

Fixem-nos que la paraula «pastoral» ha esdevingut del tot necessària quan parlem de la missió de l'Església, de les seves activitats, dels qui exerceixen la responsabilitat de servir-la pel sagrament de l'ordenació i per la designació de serveis. Parlem de la missió pastoral, de la pastoral dels malalts, de la catequesi, de la família, litúrgica... També parlem dels «pastors» de la comunitat, del consell pastoral, de laics amb missió pastoral.

«La crida de Jesús a cadascú pel seu nom manifesta l'atenció personalitzada a cada persona»

I tot això, en una societat eminentment industrial i tecnològica, en què cada vegada som més les persones que no hem tractat mai directament amb cap pastor de carn i ossos. No hi fa res, però ens cal entendre el perquè de l'expressió de la qual se serveix Jesús.

En el seu temps, Jesús vol marcar la diferència amb els caps i líders religiosos d'Israel, als quals tant se'ls en donava de les «ovelles», i per això aquestes no en feien cas. Després de Jesús, en la història de l'Església, l'expressió es fa servir per indicar que cal continuar la missió amb les actituds de Jesús com a Bon Pastor.

He sentit alguns comentaris de cristians que diuen que els sap greu ser considerats ovelles per allò de ser un grup compacte, gregari, sense personalitat pròpia, que només

ha d'oobeir i no pensar. Però aquesta visió és molt llunyana i contraposada a la voluntat de Jesús i de l'Església.

La narració evangèlica remarca dues actituds fonamentals de Jesús com a Bon Pastor: ell crida cadascú pel seu nom i les ovelles el reconeixen; i ell ha vingut per donar vida a desdir.

La crida a cadascú pel seu nom manifesta l'atenció personalitzada a cada persona en la seva individualitat. Jesús té un disseny, una paraula, un reconeixement personal que ens ha de fer sentir que per a ell som únics.

I ell ha vingut per donar vida a desdir, i no a prendre vida i fer destrossa. L'expressió ens recorda la seva vida, la seva mort i la seva resurrecció. Certament Jesús, el Bon Pastor, ha donat la vida per tots nosaltres i per la humanitat per vèncer la mort amb la seva mort. En la seva resurrecció es manifesta el triomf de la vida en plenitud i per sempre.

En algunes entrevistes he llegit que algunes persones es manifesten «no creients» perquè volen viure sense limitacions.

Nosaltres potser també en alguns moments tenim la temptació de pensar que sense seguir Jesús seríem més lliures, que ens podríem realitzar millor, i que tindríem possibilitats de viure més intensament.

Doncs no. Fiem-nos de la paraula del Senyor, de la seva vida, mort i resurrecció.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols, 2, 14A, 36-41

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies». En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer». Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà». Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Apareu-vos d'aquesta gent innoble». Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pere, 2, 20B-25

Estimats, si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant Déu. Aquesta és la vocació que heu rebut, ja que també Crist va patir per vosaltres; així us deixava un exemple perquè seguissiu les seves paraules. Ell no va cometre pecat ni va tenir mai als llavis la perfídia. Quan l'insultaven no tornava l'insult; quan el turmentaven, no responia amb amenaces, sinó que confiava la seva causa al qui judica amb justícia. Ell mateix va portar els nostres pecats en el seu cos sobre el patíbul, perquè, morts els pecats, visquéssim com a justos. Ell, amb les seves ferides, us curava. Tots anàveu esgarriats com ovelles disperses, però ara heu tornat al vostre pastor i guardià.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli de Sant Joan, 10, 1-10

En aquell temps Jesús parlava així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta del corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre i un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles; a ell, el guarda li obre la porta, i les ovelles escolten la seva veu: crida les que són seves, cadascuna per seu nom, i les fa sortir. Quan les té a fora, camina al seu davant, i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en comptes de seguir-lo en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys». Jesús va proposar aquesta comparació, però ells no van entendre de què parlava.

Per això Jesús continuà: «Us ho ben asseguro: jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut abans de mi eren lladres i bandolers, però les ovelles no se'ls escoltaven.

Jo soc la porta; els qui entren per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. El lladre només ve per robar, matar i fer destrossa; jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir».

Jo soc...

Aquest discurs de Jesús proporciona un rostre concret al Fill de l'home: pastor d'un ramat que dona la vida per les seves ovelles. La dimensió de relació hi traspua en tot moment, relació que enllaça Jesús i el Pare, però també Jesús i els qui el segueixen. Enmig d'això, la identitat del deixeble autèntic apareix ben perfilada: és aquell que segueix Jesús. En escoltar la veu del pastor, doncs, ja el coneixem, i per això el seguim, perquè és qui dona escalf, protecció i aliment. Vet aquí l'existència del creient, que gràcies a la creu viu deslliurat de fronteres artificials, sols en la comunitat que reuneix tots els deixebles de Jesús en el Poble de Déu. Perquè Ell és qui agermana i qui guia.

Joaquim Malé i Ribera

SALM 22

R. El Senyor és el meu pastor; no em manca res.

**El Senyor és el meu pastor;
no em manca res.
Em fa descansar en prats deliciosos,
em mena al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.**

**Em guia per camins segurs,
per amor al seu nom;
ni que passi per barrancs tenebrosos,
no tinc por de res.
Tu ets vora meu:
la teva vara i el teu bastó
em donen confiança.**

**Davant meu pares taula tu mateix
enfrent dels enemics;
m'has ungit el cap amb perfums
omples a vessar la meva copa.**

**Ben cert, tota la vida m'acompanyen
la teva bondat i el teu amor.
I viuré anys i més anys
a la casa del Senyor.**

Acompanyar amb la pregària la família d'un difunt

Malgrat que els serveis de les parròquies han quedat suspesos pel confinament des de mitjan març, una de les coses que hem continuat fent els capellans i diaques durant aquests dies és acompanyar en la pregària la família i els difunts, ja que no es permeten les celebracions exequials. Això es fa de manera molt reduïda –i sempre que la família ho demani– anant al cementiri al peu del nínxol o a l'entrada del tanatori abans de la incineració.

Els morts aquests dies han estat molts, alguns coneguts i participants habituals de les parròquies, d'altres més anònims... Però darrere de cada persona hi ha una família, hi ha un dol, hi ha un patiment, hi ha un buit. El nostre gest de pregària és acompanyar i fer costat en aquests moments a la família, i fer que el dol sigui una mica més suportable, malgrat l'aïllament i la soledat present. Alguns ho transmeten o ho graven per als familiars que no hi poden assistir, ja que no es permeten més de tres o quatre familiars directes.

Ja sé que el que fem és ben poca cosa, però aquest gest d'acompanyar en aquests moments –amb unes pregàries i un parenostre–, dins la solitud de l'ampli cementiri de Girona o a l'entrada del tanatori, que impressiona pel silenci –i algun dia fins i tot per la pluja que ens hi acompanya!– és el sentit de la misericòrdia de Déu... Més endavant, aquells que ho vulguin farem les corresponents celebracions exequials a les parròquies.

Mn. JORDI REIXACH I MASACHS,
*rector de les parròquies de Sant Josep,
Sant Pau, Vista Alegre i Palol d'Onyar de Girona.*

Misses dominicals en streaming des de la Catedral de Girona

Us recordem que durant aquest temps pasqual el bisbe Francesc presideix, cada diumenge, a les 11 del matí, la missa des de la Catedral de Girona. La celebració es fa a porta tancada i es retransmet en directe per Internet. Es pot seguir pel canal YouTube del Bisbat de Girona, al qual es pot accedir a través de l'adreça www.youtube.com/bisbatgirona.

MIRADOR

Els bisbes de la Tarraconense sobre el Covid-19

El dia 21 d'abril els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) es van reunir telemàticament per tractar diverses qüestions d'actualitat. Van poder reflexionar sobre la pandèmia que ha provocat el Covid-19 arreu del món i, de manera significativa, les seves repercussions a les deu diòcesis amb seu a Catalunya. En un comunicat, els bisbes lamenten el nombre tan gran de víctimes mortals d'aquesta pandèmia, i fan saber que les porten a la pregària cada dia, i també els seus familiars i tots els qui els ploren. Alhora, desitgen que ben aviat es puguin celebrar sufragis públics per tots els difunts. També pregunten i es dolen pels malalts ingressats als hospitals o els aïllats a casa seva. De manera molt especial, recorden les persones que viuen en residències d'ancians i els seus cuidadors, i els qui han de passar el dur confinament en soledat.

Així mateix, manifesten la seva preocupació perquè el confinament que vivim per tal d'evitar la propagació de la malaltia tindrà conseqüències en les condicions laborals dels treballadors, i en la vida econòmica, empresarial i social del país. Consideren que cal preparar ja accions i ajuts que posin remei a les repercussions que aquesta situació acabarà tenint en les persones i les famílies més vulnerables.

Els bisbes expressen l'agraïment a tot el personal sanitari, que tantes atencions, mèdiques i humanes presta als malalts i a les seves famílies, i valoren la dedicació dels investigadors, dels servidors públics i de totes les persones, empreses, voluntaris i col·laboradors que amb el seu treball generós mantenen actives les infraestructures bàsiques de la societat i les atencions als qui més ho necessiten.

Finalment, agraeixen als preveres i diaques, catequistes, mestres... la dedicació i el treball realitzats amb diligència i creativitat perquè les repercussions del confinament siguin les mínimes possibles. Alhora, esperen que la comunitat cristiana ben aviat pugui tornar a aplegar-se al voltant de l'altar per celebrar l'Eucaristia i els altres sacraments.

Vetlla de pregària per les vocacions

Aquest dissabte, 2 de maig, a les 21 h, vetlla de pregària amb motiu de la Jornada Mundial per les Vocacions. Amb la participació de diversos grups de la Diòcesi i del bisbe Francesc. Organitzen: delegacions de Joves, Vocacions i Missions del Bisbat de Girona. S'hi podrà accedir a través del perfil de la Delegació de Joves a Instagram: www.instagram.com/jovesbgirona.

Diumenge, 3 maig 2020. Sts. Felip i Jaume, apòstols. Festa de la troballa de la Santa Creu, celebrada a Figueres. **Lectures:** Fets 2, 14a.36-41/ SI 22/ 1 Pe 2,20b-25/ Jo 10, 1-10

Dilluns, 4. St. Ceferí Jiménez «el Pele» (+ 1936) màrtir, venerat pel poble gitano. Sta. Antonina (+ s. IV), màrtir. **Lectures:** Fets 11, 1-18/ SI 41 / Jo 10, 11-28.

Dimarts 5. St. Màxim (+ 348), bisbe de Jerusalem. **Lectures:** Fets 11, 19-26/ SI 86/ Jo 10, 22-30.

Dimecres 6. El martiri de sant Joan, apòstol i evangelista, patró de les arts gràfiques i dels llibreters. St. Domènec Savio (+ 1857), salesià. En santorals antics, hi figura sant Joan de Biclàr (+ 621), bisbe de Girona. Sta. Beneta (s.VI), religiosa. **Lectures:** Fets 12, 24-13,5/ SI 66/ Jo 12, 44-50.

Dijous, 7. Sts. Sixt i St. Hou (+ 303), màrtirs a Celrà. Bta. Gisela (+ 1690), reina d'Hongria. **Lectures:** Fets 13, 13-25/ SI 88/ Jo 13, 16-20.

Divendres, 8. Mare de Déu del Roser de Pompeia. Maria Mitjancera de totes les Gràcies. St. Desiderat (+ 550), bisbe. **Lectures:** Fets 13, 26-33/ SI 2/ Jo 14, 1-6.

Dissabte, 9. St. Isaïes (s. VIII aC), profeta. St. Pacomi (+ 346), abat. Sta. Casilda (+ 1067), caritativa. **Lectures:** Fets 13, 44-52/ SI 97/ Jo 14, 7-114.

Litúrgia de les Hores. Setmana IV.

APUNTS

Iglesiasolidaria.es, portal per fer visible l'acció de l'Església

La Conferència Episcopal Espanyola ha posat en marxa la pàgina web www.iglesiasolidaria.es, en què es poden trobar les iniciatives de l'Església, en cadascuna de les diòcesis, durant aquesta situació excepcional que estem vivint. La pàgina està estructurada de manera molt visual, amb un mapa dividit per diòcesis. L'usuari, en accedir a cadascuna, pot conèixer les principals accions que s'hi duen a terme. L'objectiu és la difusió de l'acció i compromís de l'Església amb la societat davant del coronavirus. Les accions de les diòcesis són de tipus espiritual, social, caritatiu, assistencial i educatiu, i s'adrecen a totes les persones, en especial als malalts, la gent gran i les persones vulnerables.

El Papa prega per les persones sota la influència de les addiccions

«Preguem perquè totes les persones sota la influència de les addiccions puguin ser ajudades i acompanyades». Aquesta és la darrera intenció del papa Francesc, que difon la Xarxa Mundial d'Oració del Papa a través de la iniciativa multimèdia www.elvideodelpapa.org. «Segurament heu sentit parlar del drama de l'addicció... Heu pensat també en l'addicció al joc, a la pornografia, a Internet, i en els perills de l'espai virtual?», es pregunta el Papa. «Amb l'ajut de "l'Evangelí de la Misericòrdia" podem alleugerir, tenir cura i guarir els patiments relacionats amb les noves addiccions», afirma.